

כ'

יכרית יהוה אכליה את הגוים אשר אתה בא שמה לרשעתם מפניך וירשתם וישבתם בארץם: השמר לך פן תתקש אחוריהם אחוריו השמרם מפניך יפן תדרש לאכליהם לאמר איך יעמדו הגוים האלה את אליהם ואעשה כן גם אני לא תעשה כן ליהוה אכליה כי כל טובות יהוה אשר שגא עשו לאכליהם כי גם את בגדיהם ואת בגדיהם ישרפו באש לאכליהם ואת כל הדבר אשר אגבי מזוית אתכם תשמרו לעשות לא'

תספ עלייו ולא תגרע ממנו

כי קום בקרבר נביא או חכם זולם ונתן אליך אותן או מופת ובא אותן והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחריו אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל-דברי הנביא ההוא או אל חכם החולם והוא כי מנשה יהוה אלקיכם אתם לדעתי הישכם אהבים את יהוה אלקיכם אתם לבבכם ובכל גפעיכם אחריו יהוה אלקיכם תלכו ואתו תיראו ואת מזוטיו תשמרו ובכלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדרקון והגביא ההוא או חכם החולם ההוא ימת כי דבר סרה על יהוה אלקיכם המוציא אתכם מארץ מצרים ותפוך מבית עברים למדקה מזרהך אשר צוק יהוה אכליה לכלכת בה ובערת הרע מקרבר כי

יסיתך אוחזך בז' אמר או בז' או בתר או אישת זיקך או רעך אשר כנעשית בסתר לאמר נלכה וצעבה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאליך העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרים מוקצת הארץ ועד קצת הארץ לא-תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו כי הרג תרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ייד כל העם באחרונה וסקלותו באבניהם ומית כי בקש להתקיח מעלה יהוה אלקיך המוציאך

כ' 29

(12)

יכרית יהוה אליך את-הגויים אשר אתה בא שמה לרשעתם מפניך וירשתם ברכבת בארץם: השמר לך פן-תתקש אחריהם לאמר איך יעמדו הגוים האלה את-אליהם ואעשה כן גם אני לא-תעשה כן ליהוה אליך כי קל-תועבת יהוה אשר שנא עשו לאכליהם כי גם את-בנייהם ואת-בנייהם ישרפו באש לאכליהם: את כל-הדבר אשר אגבי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לא'

תספ עלייו ולא תגרע ממנו

נק. כי-קיים בקרבר נביא או חכם חלום ונמן אליך אותן או מופת: ובא אותן והמופת אשר-דבר אליך לאמר נלכה אחריו אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל-דברי הנביא ההוא או אל-חכם החולם ההורא כי מנשה יהוה אלקיכם אתם לדעתי הישכם אהבים את-יהוה אלקיכם בכל-לבבכם וככל-לבבכם כי יהוה אלקיכם תלכו ואתו תיראו ואת-מזוטיו תשמרו ובכלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדרקון: בהגביא ההוא או חכם החולם ההוא ימת כי דבר סרה על-יהוה אלקיכם המוציא אתכם מארץ מצרים ותפוך מבית עברים למדקה מזרהך אשר צוק יהוה אלקיה לכלכת בה ובערת הרע מקרבר כי

יסיתך אוחזך בז' אמר או-בנך או-בתך או אשת זיקך או רעך אשר בגפשך בטטר לאמר נלכה ונעבירה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאליך העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרים מוקצת הארץ ועד קצת הארץ לא-תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו כי הרג מהרגנו ירך תהיה-בו בראשונה להמיתו בידי כל-העם באחרונה וסקלותו באבניהם ומית כי בקש להתקיח מעלה יהוה אלקיך המוציאך

מארץ מטרים מבית עבדים וכל ישראל' שמעו יראין וכא יספו כעשות דבר הרע הזה בקרבר כי תשמע באות עיר אשר יהוה אליה נtanן לך לשבת שם אמר יצאו אגושים בני כלעל מקרבך וידיו את ישבי ערים לאמר זלכה וגעבה אלהים אחרים אשר כל ידעתם ודרשת וזקרת ושאלת היטב והגה אמות גכוון הדבר געשה התועבה הזאת בקרברanca תכה את ישבי העיר ההוא כפי זרב החורם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה כפי זרב ואת כל שעלה תקבי אל תוך רוחה ושרפת באש את העיר ואת כל שעלה כליל ליוה אלהים והיתה כל עולם לא תבנה עוד וכא ידק בידך מאומה מן החורם למען ישוב יהוה מזרון אףו וגtanן לך רוחמים

ורוחם והרבך כאשר גשבע לאבותיך כי תשמע בכל יהוה אלהים לשמר את כל מוצאיו אשר אגci מזרח היום כעשות היישר בעינך יהוה אלהים בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו ולא תמשימו קרעה בין עיניכם למות כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובקב' בחר יהוה להיות לו עם סגלה מכל העמים אשר על פניהם האדמה כל תועבה זאת בהמה אשר תאכלו שור שעשibus ועה עזים איל וצבי ויוזמו ואקו ודישן ותאו וומר וכל בהמה מפרסת פרסה וישעת שסע שטי פרסות מעכלה גרה בהמה אתה תאכלו אך זאת זה לא תאכלו ממעלי הגירה וממפריסי הפרסה השסעה את הגליל ואת-הארנט בת ואת-השפן כי מעלה גרה הימה ופרש לא הפריס טמאים הם لكم ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא תגעו בכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשחתת תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר וקשחתת לא תאכלו טמא הוא لكم כל צפוף טהרה תאכלו וזה אשר לא תאכלו מהם

מארץ מצרים מבית עבדים: ¹² וכל-ישראל ישמעו יראין ולא יוספו לעשות בדבר הארץ ¹³ כי-תשמע באחת בקרבר אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם אמר יצאו אנשיים בני-בליעל מקרבך וידיו את-ישבי ערים לאמר גלויה ונעבירה אלהים אחרים אשר לא-ידעתם ¹⁵ ודרשת ותקרת ושאלת היטב והגה אמת נכון הדבר גשעתה התועבה הזאת בקרבר: ¹⁶ הבה תה את-ישבי העיר ההוא לפירחוב החלים אתה ואת-כל-אשרבה ¹⁷ ואת-כל-שללה תקbez אל-תוך רוחה ושרפת באש את-העיר ואת-כל-שללה כליל ליהוה אלהיך ותיתה תל עולם לא תבנה עוד ¹⁸ ולא-ידבק בידך מאומה מנ-החותם למען ישוב יהוה מזרון אףו וננתן לך רוחמים

ורחם והרבק באשר נשבע לאבותיך ¹⁹ כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר את-כל-מצותי אשר אנכי מצוך היום לשוטה הישר בעני יהוה אלהיך: ²⁰ בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו ולא-תשימו קרעה בין עיניכם למות כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובקב' בחר יהוה להיות לו עם סגלה מכל העמים אשר על-פני הארץ: ²¹ כל-תועבה זאת בהמה אשר תאכלו שור שעשibus ועה עזים איל וצבי ויוזמו ואקו ודישן ותאו זומר ²² וכל-הימה מפרסת פרסה וישעת שסע שטי פרסות מעלה גרה בהמה אתה תאכלו אך זאת זה לא תאכלו ממעלי הגירה וממפריסי הפרסה השסעה את הגליל ואת-הארנט בת ואת-השפן כי מעלה גרה הימה ופרש לא הפריס טמאים הם لكم ואת החזיר כי-מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא תגעו ²³ את-הזה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשחתת תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר וקשחתת לא תאכלו טמא הוא لكم ²⁴ צפוף טהרה תאכלו וזה אשר לא תאכלו מהם

הקשר והפרש והעוגיה והראה ואת האיה והדיה כמייה ואות כל ערב כמייה ואות בת היוגה ואת התוועס ואת השיזוף ואת הגזשיות והקאות ואת הרוזמה ואת היגשוף והותגשיות והקאות ואת הרוזמה ואת השכל והחסירה והאגפה כמייה והרכיפת והעטוף וככל שער העוף טמא הוא לכם לא יאכלו כל עוף טהור תאכלו כל תאכלו כל גבלה כגר אשר בשעריך התגנזה ואכלת או מכר כרכי כי עם קדוש אתה ליהוה אליהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

עשר תעשר את כל תבאות רער היצא השדה שגה שגה ואכלת לפני יהוה אליהיך במקום אשר יבזר כלשון שמו שם מעשר לגנץ תירשך יזהר ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליהוה את יהוה אליהיך כלתמים וככירבה מטה דרך כי לא תוכל שאתו כירחך מטה המקום אשר יבחר יהוה אליהיך לשום שם כי יברך יהוה אליהיך וגנתה בכף וצרת הכהף בידך והכלת אל המקום אשר יבזר יהוה אליהיך בו וגנתה הכהף בכל אשר תאוה נפשך בברך

ובצאן ובין ובשבר ובכל אשר תשאכל גפישׁ ואכלת שם לפני יהוה אליהיך ושמחת אתה וביתך יהלי אשר בשעריך לא פזבנו כי אין לו חלק בגנתה עמך:

מקצתה שלש שנים
שנים תוציא את כל מעשר התבאות בשינה ההוא והנחת בשעריך ובא הכל כי אין לו חלק בגנתה עמר והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ישבעו למען יברך יהוה אליהיך בכל מעשה ידר אשר תעשה

הפשר והפרש והעוגיה;¹³ ויהראה,¹⁴ ואות-האיה ותדיה למייה;¹⁵ ואות כל-ערב למייה;¹⁶ ואות בת היוגה ואות-הממס;¹⁷ ואות-השחף ואות-הגעז למייה;¹⁸ ואות-הרכימה ואות-התינשוף;¹⁹ ותתנשמת; ותקאת;²⁰ ותקאת;²¹ ותתנשנה;²² ותתנשנה;²³ ותתנשנה;²⁴ ותתנשנה;²⁵ ותתנשנה;²⁶ ותתנשנה;

עשרה תעשר את כל-תבאות זרע היצא השדה שגה שגה ואכלת לפני;²⁷ יהוה אליהיך במקום אשר-יבחר לשבעו שם מעשר לגנץ תירשך;²⁸ ויזהר ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליהוה את-יהוה אליהיך כלתמים;²⁹ וככירבה מטה דרך כי לא תוכל שאתו כירחך מטה המקום אשר יבחר יהוה אליהיך לשום שם כי יברך יהוה אליהיך;³⁰ ונמתה בכף וצרת הכהף בידך;³¹ והכלת אל-המקום אשר יבחר יהוה אליהיך בו;³² ונמתה הכהף בכל אשר-תאוה נפשך בברך ובצאן ובין ובשבר ובכל אשר תשאכל נפשך;³³ ואכלת שם לפני יהוה אליהיך ושמחת אתה וביתך;³⁴ ונלני אשר-בשעריך לא פזבנו כי אין לו חלק בגנתה עמך;³⁵ מקצתה שלש שנים תוציא את-כל-מעשר תבאות בשינה ההוא והנחת בשעריך;³⁶ ובא הכל כי אין לו חלק בגנתה עמר והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ישבעו למען יברך יהוה אליהיך בכל-מעשה ידר אשר תעשה;